

מפתחות

461	מוסף של שבת	9	ברכות השחר
465	מוסף לשבת ור"ח	19	תקון חצות
488	קדושא רבא	39	פתיחת אליהו
489	סעודה שניה	45	בקשות
490	משנה לסעודה שניה	48	עטיפת ציצית
496	מנחה של שבת	50	הנחת תפלין
515	סעודה שלישית	56	תפלה מהבא"ח
517	משנה לסעודה שלישית	57	פתיחה
525	הבדלה	91	פסוקי דזמרה
528	סעודה רביעית	105	קריאת שמע וברכותיה
528	שירי מוצאי שבת	118	תפלת שמונה עשרה
533	פסוקי ברכה	186	י"ג עיקרים וי' זכירות
534	סגולות למוצאי שבת	188	בראשית תמן
537	הלל	192	סגולה ממרן החיד"א
552	מוסף של ראש חודש	201	אגרת הרמב"ן
564	תפלה לשלש רגלים	202	תפלת מנחה
577	קידוש לשלש רגלים	242	ברכי נפשי
581	תקון חנוכה	244	תפלת ערבית
591	ארבע פרשיות	274	ספירת העומר
600	תענית אסתר	281	ברכת הלבנה
602	תפלה לפורים	287	ק"ש שעל המטה
606	סדר ברכות	294	שיר השירים
608	תפלת הדרך	306	קבלת שבת
609	הפרשת תרומות ומעשרות	315	ערבית של שבת
611	סדר אירוסין ונישואין	339	קידוש לליל שבת
613	ברית מילה	350	סעודה ראשונה
618	סדר פדיון הבן	352	משנה לסעודה ראשונה
620	הטבת חלום	359	שירי שבת
623	אבלות	372	שירי ברכת המזון
624	ברכת האילנות	374	ברכת המזון
627	סדר למגד לחדש ניסן	386	ברכת מעין שלש
651	פרקי אבות	389	שחרית של שבת
669	ארבע תעניות	456	הכרות ר"ח
695	קריאת התורה לשני וחמישי	456	הכרות תענית
734	קריאת התורה לתענית צבור	457	מי שבירך לקהל

ברכת מרן מלכא הנאון הגדול שר התורה אביר הרועים סיני ועוקר הרים, עיניו כיונים על אפיקי התלמוד והפוסקים. לו ההוד והתפארת תורה וענוה קשורים ככותרת, כל העם רצים לקראתו מי יזכה לנשק כנפי מעילו. כמוה"ר ר' עובדיה יוסף שליט"א הראשון לציון וראש מועצת חכמי התורה.

OVADIA YOSSEF
RISHON LEZION
AND PRESIDENT OF TORAH SAGES COUNCIL

עובדיה יוסף
הראשון לציון
ורישא מועצת חכמי התורה

ירושלים JERUSALEM

חובו לפני אצונת מחסידיו גדולה הנה אצנה ימי אומן
 נסד נאמן. מוכה חרדי. רד שומע לתורה ותיאודה. אצל
 בני אמנה כפת רבי בניון רבי אליטא. ואמר לא ידו הבני רבי
 אסיר זאנדי. ניו יאר זכוח יצוף נשרה, להחמו ויגדו אהר
 דהולית סעור נא. זה כדבוק, חזק היסד, אייר כח אומן
 אורחיה. זיהירבון אסוף ח' כדמ יבלה וכרן זל האמאר
 קבד היאמ, חוד יטורין ארנינורא חולב אהאידל תורה
 אהאשירה דכיות האכה לע סד נאןה וגיסה דגדו אמחו
 וכל טוב.

עובדיה יוסף

http://www.pray.co.il

המלצת מרן חכם החכמים ונכון הנבונים זך השכל אביר המעינים, לו
 כתר ועטרה אוצר התורה נזר תפארה, פה מפיך מרגליות דורש כתרי
 אותיות. ראש ישיבת "כסא רחמים" רבינו הנאון מאיר מאוזן שליט"א
 נאמ"ן ס"ט.

נסד, בני ברק, יום י"א באייר ה'תשנ"א

המלצה

כני למת המלצה אשמך גיב ידיענא היקר הזכר
 אמ הרניי רב פזאים ל' ציון רני ה"ו זל הסיפור
 ז' 27/27 הש"י. וכן בט מוציא לאור אמ הסיפור ה"ו
 במהדורה שניה המספר נלפך, ככה כוונת פשוט
 וכוונת אינדי ה"ו מנה אמג אפיח, ככפ"ח אמטיה
 מצען שצ"ח. זורית אמטי היקר המור השקן
 המצ"ח ל' אדיה למרובי ה"ו. וכינת נמוה לו
 סיכורו מצינוליו מוצה ויכול הסיפור אברה יקר
 המלך ומוצה אמרל.
 בהלמה ככה ול 16

- מוסדות הישיבה**
- גן ילדים
 - ת"ח לבנים
 - בית לבנות
 - מתיבתא ז-ח
 - ישיבה יטנה
 - ישיבה גדולה
 - כוללי אברכים:
 - * בני-ברק
 - * גבעתיים
 - * נתיבות
 - ירחון "אור תורה"
 - מכון חרב מנחם לחובות שפרים
 - כולל קרב לכתובת שאלות ותשובות
 - קרן גמ"ח ומענקים
 - ועוד...

רחוב הרב עוזיאל 26 בני-ברק טל: 03-672163/4 פקס: 03-672163/5 מיקוד 51127 ב"ב

26, Haruv Ouziel St. Bney Brak Tel: 03-672163/4 Fax: 03-672163/5 P.O.B. 2750 Zip Code 51127 Bney Brak ISRAEL

http://www.pray.co.il

דקדוקי אביע"ה

כללי דקדוק בקצרה הנחוצים לסדור

א. בלשון הקודש יש עשר תנועות המתחלקות לשתיים.

תנועות גדולות: קמץ אָ, צירי אֵ, שורוק אוּ, חיריק מלא אִי, חולם מלא וחסר אוּ א. וסימניך - סוד הוא ליראיו.

תנועות קטנות: פתח אֶ, סגול אַ, קבוץ אָ, חיריק חסר אַ, קמץ חטוף אָא. וסימניך - נחם קָל מָכה.

ב. כללי קמץ חטוף ארבעה הם, וסימניך - חשמנ"ך.

ח - חזק - קמץ ואחריו דגש חזק, כמו חָנַנְי, עָזִי.

ש - שוא - קמץ ואחריו שוא נח, כמו: חָכְמָה, שְׁמֶרָה. [אבל אם יש געיא (מתג/מעמיד) בין הקמץ לשוא, הקמץ נעשה קמץ רחב, והשוא שוא נע, כמו: חָכְמָה זכריה ט', ב'], שְׁמֶרָה נפְשִׁי ותהלים פ"ו, ב'].

מ - מקף - קמץ שבא מיד אחריו מקף, כמו: וַיְגַדְלֵהֶסְד.

נ"כ - נחים, כפולים. פועל שעה"פ שלו ו', או שעה"פ ולה"פ שלו שוים, כשיבואו בשני קמצים רצופים, כמו: וַיָּקָם וַיָּסֵב, הקמץ השני קמץ חטוף.

וב"ה בסדור זה כל קמץ חטוף מודגש יותר, וכל רואהו למרכז האמת חותר.

ג. כללי שוא נע חמשה הם, וסימנם אבגד"ה.

א. שוא בראש מלה, כמו: מֶאֱדָד, בְּנִי.

ב. שוא שני מבין שני שוואים רצופים, כמו: יַעֲלֹזוּ, תִשְׁמְעוּ.

ג. שוא אחרי תנועה גדולה, כמו: לְבַבְךָ, תִירוֹשְׁךָ.

ד. שוא תחת אות דגושה. כמו: דַּבְּרוּ, הַדְּבָרִים.

ה. שוא המופיע באות ראשונה מאותיות הדומות: כמו: הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ.

וב"ה בסדור זה הדגשנו את השוא נע, וה' יעזרנו משגיאות להמנע.

ד. דגשים.

יש שני סוגי דגש, דגש קל ודגש חזק.

דגש קל - יבוא רק באותיות בג"ד כפ"ת בתנאים הבאים: אחרי שוא נח,

כמו בְּשִׁבְתְּךָ וּבְלַכְתְּךָ, ובראש מלה, כמו: כְּמָכָה, פְּתִיל. ונקרא קל, מפני שמדגישים אותו בקלות ללא כל מאמץ.

דגש חזק - יבוא בכל האותיות (חוץ מהגרוניות), ובדרך כלל רק אחרי

תנועה קטנה, ונקרא דגש חזק, משום שמשמיעים אותו בחזקה, כאילו

היו כאן שתי אותיות ונבלעות אחת בשניה, כמו: הַשְּׁבֵת, מְקַדְשׁ.

ה כללי פתח גנובה.

א. פתח גנובה, באה רק בסוף מלה תחת אותיות ה (ומפיק), ה, ע, למשל: גְבוּהַ, יְרַחַ, שְׁבוּעַ, ואינה נקראת כפתח רגילה, אלא כדלהלן:

ב. כשתבוא לפני הפתח הגנובה הברה בנקוד צירי או חיריק, למשל: שוּמַעַ, לְהַנִּיחַ, תִּישַׁמַעַ בקריאתה כאילו נוספה יו"ד לפני הפתח גנובה, כלומר: לְהַנִּיחַ, שוּמַיַעַ. וכשתבוא לפני הברה בנקוד חולם או שורוק, למשל: גְבוּהַ, תִּפּוּחַ, תִּישַׁמַעַ כאילו נוספה אות וא"ו לפני הפתח גנובה, כלומר: גְבוּוְהַ, תִּפּוּוּחַ.

ודע, שאם יבוא קמץ בה"א בסוף המלה, הינו קמץ רחב לכל דבר, למשל: עֲלִיָה, ולא קוראים עֲלִיָהּ.

ו. כללי קריאת שם השם ב"ה אחרי וכל"ב.

אם לפני שם הוי"ה או אדנו"ת או אלוקים, וכן אדוני, אדוניו וכו', תבוא אחת מאותיות **מש"ה** - האל"ף של השמות הנ"ל נקראת כמו שהיא, למשל: מַה' מצעדי גבר, אשרי העם שֶׁה' אלוקיו, ויתן לך הָאֱלֹקִים, לא נכחד מְאֹדוֹנִי, ועוד.

אבל אם תבוא לפני אחד מהשמות הנ"ל אחת מאותיות **וכל"ב** - בד"כ האל"ף של שם השם ב"ה תהיה נחה ולא תשמע בקריאה. למשל: לַה' הישועה, וקוראים כאילו כתוב לְדָנִי, בה' חסיתי, וקוראים כאילו כתוב לְדָנִי, להיות לכם לאלוקים, וקוראים לְדָנִי, לאדוני לעשו וקוראים לדוני, ובספרי התנ"ך והסדורים היו"ד של שם הוי"ה ב"ה (שכידוע נכתב ביו"ד ה"א ונקרא בשם אדנו"ת), נחה, להורות שבקריאה מדלגים על האל"ף. ויש שמונה יוצאים מן הכלל בכל התנ"ך. וסימן לדבר: מש"ה מוציא (מבטאים את האל"ף), וכל"ב מכניס ולא מבטא אלא מבליע אותה).

ז. מלעיל ומלרע.

מלעיל - הנגינה בתנועה שלפני האחרונה, כמו: וַיֵּאמֶר הָאֱלֹהִים. מלרע - הנגינה בסוף המלה ממש, כמו: וַאֲהַבְתִּי, וְאֶכְלֹתִי. במקומות שיש חשש שהקורא יטעה בהטעמת המלה, השתדלנו לשים געיא (מתג/מעמיד) במקום הנגינה, וה' יצילנו ממגינה. אמן.